

"DE STADSOMROEPER." nr. 109
Stadsblad dat 4 keer per jaar
verschijnt

Oplage: 600 exemplaren

Redactie:

Pieter Albada - ict
Hanny Bergsma - voorzitter
Atsje Boersma - secretaris
Corrie Leffertstra - penningmeester

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,
8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Corrie Leffertstra

Eindredactie: Hanny Bergsma

Vaste medewerkers aan dit nummer:

Margriet Agricola, Jan Folmer,
Rudi Leegstra, Auke Bergsma,
Klaartje Lubach, Wytse Müller
Patrick de Vries

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, telef. 06-81545577
administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00
Een abonnement op De Stadsomroeper
in combinatie met het lidmaatschap
van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00
Een postabonnement op "De Stads-
omroeper" moet € 8,00 kosten

Losse nummers: Eur. 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Rein Flapper, Sondag

Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank

INHOUDSOPGAVE:

FAN DE REDAKSJE	2
JUBILEUMBOEK	3
HJIR EN HJOED	4
IN MEMORIAM	5
GEBOREN IN 2010	5
BABY FOTO'S	6
LINDENBOMEN	7
GROETNIS FAN DE VOORSTREEK	8
BEGRAFENIS EN CREMATIE VER.	10
BEDANKT	10
DOOR HET SLEUTELGAT	11
FILMOPNAMES VOOR TV SERIE	14
HENDRIK DE JONG IN DE FUT	15
SLEATTEMER KAAIEN	16
JEUGDFOTO	16
BLOMBOLLENBOLWURK	17
IN AMERIJE	18
WATERSNOOD	21
SPORTNIJS	22
MUZIEKVERENIGING 'STÊD SLEAT'	24
INSTALLATIE BEDR. REEKERS	25
SLEAT EARTIIDS	30
OEGANDA - 1948 - JAARCIJFERS	31
MUSEUMNIEUWS	34
NCVB SLOTEN - TJERKGAAST	35
WEBSITE VAN 'DE STADSOMROEPER'	35
HISTORISCHE VERLICHTING	36
WILLEM HARINGSMA 60 JIER	37
GAASTERLAND PROMOTION	37
OPBRENGST COLLECTES	38
'DE TRILJENDE SKONKEN'	39
IK HOU VAN HOLLAND AVOND	39
SINTERKLAASINTOCHT	40
FOAR ATSJE EN CURSISTEN AFUK	41
BERICHT VAN 'DE PAREL'	41
REACTIE LEZER EN KERSTVERHAAL	42
VERANTWOORDELIJKHEID REDACTIE	44
ACTIVITEITEN 'DE POARTE' 2011	45
DÛNSJE MEI DY	47
KERST EN ZO	48

Uiterste inleveringdatum kopij:
15 februari

FAN DE REDAKSJE

En dan is der samar wer in jier foarby. 'Time flies' sa't de Ingelsen sizze. Myn skoanmem sei foarhinne ek gauris: "Bern, hoe âlder ast wurdst, hoe hurder as it giet." En ik ûnderfyn hieltyd mear dat se gelyk hie. Ek

in teken dat it foar de wyn giet allegear en dêr mei je oan de ein fan it jier ek wolris by stil stean.

Foar de redaksje fan de stedsomropper wie it it earste jier dat we hielendal selsstannich mei alle nije minsken draaiden. Fansels moatte we de komplimenten jaan oan us 'freelancers' (in moai frysk wurd wit ik der sa gau net foar) dy 't it hiele jier harren bydrage, elk op eigen mêd, trou oanleveren. Tige tank der foar!

Ofrûne septimber ha we mei alle meiwurkers byelkoar sitten en elk hat tasein takom jier wer meiwurkje te wollen. Der binne we as redaksje fansels ferskriklike wiis mei.

Mei syn allen ha we besocht de Stedsomropper foar elkenien lêsbere te meitsjen en te hâlden.

En ik mien dat we dêr, sûnder al te opskepperich oer te kommen, reedlik goed yn slagje. Fansels kin it altyd better, moaier ensfh. En as lêzers op- of oanmerkings ha dan heare we dat graach. Sels in bydrage oanleverje yn de foarm fan in ferhaal, ferslach of foto is ek altyd tige wolkom.

Koartlyn ha we de gearwurking mei drukker Multicopy út Drachten opsein. Hoewol de gearwurking altyd mear as foartreflik wie, ha we dochs miend in drukker yn eigen omkriten sykje te moatten. We binne yn see gien mei Rein Flapper út Sondel. Rein hat tasein deselde kwaliteit leverje te kinnen as dat wy wend binne. It is ek oan jimme, de lêzers. Syn earste drukte eksimplaar leit foar jo. Rein wolkom, we hoopje dat de gearwurking yn de takomst goed ferrinne sil.

En wat stiet der allegear te lezen yn dit desimbernûmer? Sa as alle jierren ha we no ek wer de jieroersichten fan bgl. de brêge, de mole, it museum, de tsjerke, swimsurfgelegenheid 'de Baaier' ensfh. Fansels ûntbrekt op de ein fan it jier ek net it yn memoriam en in oersicht fan alle lytse poppen dy't der berne binne it ôfrûne jier.

Ek binne der wer in pear Sleattemers dy't harsels yn de rubryk de 'sleutelgaatjes' werom fine en is der fansels wer in gedicht fan ús fêste meiwurker Jan Folmer. Fierder kinne je noch lêze dat Sleat takom maitiid in stikje festingmuorre werom kriget.....

Genôch te lezen ûnder de krystbeam. In protte lêsnocht tawinske allegearre!

Wy fan de redaksje wolle elk noflike Krystdagen en in goed 2011 tawinskje

HB-S

Monuminten fan fleis en bloed

65 levensverhalen van Sleattemers

Dit schitterende boek bevat 240 pagina's (A4-formaat en voorzien van een prachtig gekleurde hardcover) waarvan 65 fotopagina's met in totaal maar liefst 257 foto's.

Kosten 25,00 euro per exemplaar.

Evt. verzendkosten bedragen 3,50 euro p. boek.

Bestelmogelijkheden:

1) Maak het bedrag (incl. evt. verzendkosten) over op banknummer: 3052.54.154 t.n.v. redactie Stadsomroeper - Sloten, o.v.v.:

'Jubileumboek'. **Vergeet niet uw adres te vermelden bij uw betaling.** Het boek wordt u vervolgens thuis gestuurd.

2) Vul de eenmalige machtiging (af te halen bij Corrie Leffertstra) in of ga naar www.destadsomroeper.nl en download daar dit formulier t.b.v. het jubileumboek. Daar op leest u precies wat u moet doen.

3) Haal het boek zelf af bij (of laat het brengen door):

Corrie Leffertstra, Kapelstreek 215, tel. 0514 - 531296

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129, tel. 0514 - 531775

Pieter Albada, Achterom 101, tel. 0514 - 531227

Gerben Stegenga, Heerenwal 65, tel. 0514 - 531432

e-mail: info@destadsomroeper.nl

Monuminten fan fleis en bloed
65 levensverhalen van Sleattemers

Ook zeer geschikt om in december cadeau te geven of te krijgen!

HJIR EN HJOED

Berne om utens: 7 augustus, Jolie Hanna, df Willem Jan Rutgers en Elice Gritter, Amsterdam
10 septimber, Ruth, df Petronella en Jan Achterberg-Haga, Veenendaal
16 septimber, Eliza, df Renske Muizelaar en Mathijs van der Molen, Langwar
25 november, Jan Sikke, zv Willie Koopmans en Rein-Jan Dijkstra, Oudega GS
3 desimber, Mika Allart, sf Hylke Feenstra en Erica Krikke, De Jouwer

Troud: 24 septimber, Tie de Jong en Catharina Stoffelsma, Spanjaardsdijk 12

Sa lang troud: 14 juli, 50 jaar, Jan en Maaïke Aukema
20 juli, 40 jaar, Sikke en Joke Koopmans
16 augustus, 25 jier, Gerlof en Ineke Jorritsma-Bosma
6 septimber, 25 jier, Douwe en Aeltsje Müller-Swart
20 desimber 25 jier, Carel en Rita Hoop-Faber

Ferstoarn om utens: 6 oktober, Titte op de Hoek, 81 jier, Aldemardum

Ferhúze yn 'e stêd: Truus van Dijk nei Wijckelerweg 183
Sandra de Groot nei Wijckelerweg 182

Nij ynkommen: Jacob Sieperda, Spanjaardsdijk 22 (tydlik)
Jan Zuiderbaan, Dubbelstraat 191a
Aaltje Jantje Risselada, Burg. Mulierstrj. 33

Ofreizge: Dhr. Berger nei Haulerwyk
Laura Stekelenburg nei Ede
Marianne van der Heide nei Grins

Ha jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou it dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes dy 't Sleat oanbelangje. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM 2010

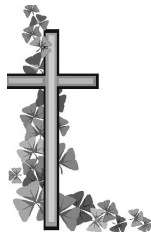
Het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap en buiten onze stadsgrenzen ook mensen die met, pijn, verdriet en afscheid nemen werden geconfronteerd. Dierbare geliefden, van wie ze zo hielden, ontvielen hen en ook ons na een langdurig lijden, kort ziek zijn, of heel plotseling. Omdat zij allen een eigen plekje in ons stadje en in ons hart innamen, ieder op zijn of haar eigen wijze, willen wij hen in het decembernummer van "De stadsomroeper" met het noemen van hun namen, gedenken.

OVERLEDEN TE SLOTEN

25 december '09, Johan Piet Cnossen, It Far 1, 78 jaar
09 april, Benjamin (Benno) Gerhardt, Bolwerk NZ 203, 76 jaar

OVERLEDEN OM UTENS

12 januari, Engbert Oord, Wolvega, 79 jaar
29 maart, Riemke Dijkstra-van Dijk, Balk, 79 jaar
07 april, Feite Faber, Heerenveen, 87 jaar
11 juni, Geeske Bouwsma-Eppinga, Balk, 87 jaar
11 juni, Sjoukje Keuning-Visser, Balk, 75 jaar
14 augustus, Hendrik van Beers, Zevenbergen, 84 jaar
18 augustus, Henk Delfsma, Meppel, 81 jaar

GEBOREN IN SLOTEN

Naast de verdrietige verliezen die te betreuren waren, werd er gelukkig ook weer nieuw leven geboren het afgelopen jaar. Dat zit voorlopig weer goed met de voortgang en de nieuwe aanwas in ons stadje al is de krimp ook hier enigszins te merken. Zo werden er vorig jaar maar liefst twaalf kinderen geboren terwijl dit jaar de teller bleef steken op vijf. Op de bijgaande foto's zijn de 'nije lytse Sleattemers' in volle glorie te bewonderen. Alle ouders nogmaals van harte gefeliciteerd.

20 februari, Alissa, dochter van Lolle Poepjes en Anja de Vries, Burg. G,H, Mulierstrj. 13,
27 februari ,Sterre, dochter van Jort vander Berg en Henderika Oenema, Stadsschans 224,
17 mei, Mark Janie, zoon van Gerard Visser en Marjan Broekhuis, M. van Coehoornstrj. 31,
5 juni, Dewi Britt, zoon van Mario Goos en Ria Dijkman, Spanjaardsdyk 16,
20 juli, Tsjerk, zoon van Willem Knot en Douwtsje Risselada Schoolstraat 167b,

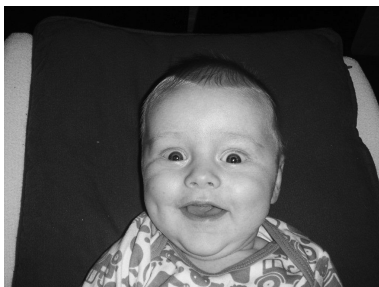
← DEWI

MARK →

← TSJERK

STERRE →

← ALISSA

LINDEBOMEN

De geschiedenis van Sleat staat in allerlei boeken beschreven. Of aan de lindebomen langs 'It djip' ook aandacht is besteed door geschiedschrijver(s) heb ik niet kunnen achterhalen. Op het gevaar af dat indertijd is bericht over dit onderwerp heb ik enkele gegevens over de boom bij elkaar gezocht en verwoord in onderstaande regels. De inspiratie werd gevonden na publicatie van het boek "Bomen in het voorbijgaan", mede verzorgd door de overleden journalist/columnist Martin Bril.

Omringd door sierlijke linden is het fotogenieke stadshart van Sleat vele malen op de gevoelige plaat vastgelegd en beschreven in wervende folders. Gezien het karakter van de linde is de keuze voor deze boomsoort begrijpelijk. De boom levert niet alleen schaduw onder het lover, ook zou de geest van de linde bescherming bieden aan huizen, bronnen en kerken. Onder linden werden huwelijken gesloten en duimen van geliefden gedrukt in de bast. Voor Kelten en Germanen was het een heilige boom waar de godin Freya in zou wonen. Karel de Grote was nogal bijgelovig en liet op vele plaatsen in Nederland lindebomen planten als schutsboom bij woningen. Nooit beseft dat wij bij het strijtwijsdzen onder beschermende lindebladeren hebben geknield maar dit terzijde. Met snoeihout stookten bakkers hun ovens en mandenvlechters gebruikten het als korfhout. In de muziek wordt de linde zowel klassiek als populair bezongen. Als voorbeelden zijn te noemen: Der Lindenbaum uit "die Winterreise" van Franz Schubert en het gevoelige "Vor meinem Vaterhaus steht eine Linde". Ongem(sn)oeid wordt de stam dik, vormeloos en kan 25 tot 30 meter hoog worden. De fraaie bomen langs de EE hebben niet toevallig een blijvend slanke vorm. Regelmatig herstellen kundige medewerkers van de gemeente Gaasterlân-Sleat vergroeide exemplaren. Aan één linde heb ik een bijzondere herinnering. Hij stond naast het Kipebrêchje, nabij de winkel van Hette/Aukje. In de boom zat een gat waar protters (spreuwen) nestelden. De linde staat er nog steeds; slank en fier, met prottergat. De vogels zijn gevlogen.

Jan van der Goot
Twello.

GROETNIS FAN DE VOORSTREEK

Enkele weken geleden vonden wij een briefje op de deurmat met een tekst geschreven door Lolke Lindeboom en het verzoek om het genoemde gsm-nummer even te bellen.

De vraag bleek te zijn: "Willen jullie een stukje schrijven in De Stadsomroeper?"

Sinds 1 mei 2007 wonen Marry en ik op Voorstreek 113 in het voormalige huis van Albert en Akke de Vries-Koopmans. Het contact met Albert de Vries dateert al van voor de oorlog. In die periode waren mijn schoonvader Jan Massier en Albert de Vries trouwe vrienden.

Zij hebben elkaar leren kennen tijdens de mobilisatie en na de oorlog hebben de kinderen Massier hier jarenlang de zomervakantie doorgebracht. De gastvrijheid van het gezin De Vries was bijzonder. De stelling was: 'In een groot gezin kunnen er altijd wel een paar bij'. Later hebben Marry en ik nog regelmatig contact gehad met Wybe de Vries en recent ook met Kees Ewoldt, wiens vader ooit een carrosseriebedrijf had in de Dubbelstraat. Kees is op hoogtijdagen altijd weer in Sleat, hij komt dan even langs en praat met Marry over die goeie ouwe tijd.

Marry en ik hebben elkaar leren kennen in 1965. We zijn in 1967 getrouwd en vanaf die periode zijn we met de boot heel veel zomers in Sleat geweest. De kinderen wilden altijd naar 'De Mallemok' om kip en frites met appelmoes te eten. Destijds ook al geserveerd door Henk Rutgers! De prijs weet ik niet meer, maar..... beduidend minder dan nu!

Over kinderen gesproken:

Marry en ik hebben twee kinderen, Reinsk Elisabeth (Renske) en Jan. Renske is 42 jaar en heeft in Groningen taalwetenschappen gestudeerd, met als specialisatie neurolinguïstiek. Haar partner is Hans de Koning. Zij hebben twee kinderen, Nynke (8) en Teun (5), allen woonachtig in Delft. Jan is 39 jaar, is piloot bij KLM/Air France en heeft leren vliegen in Eelde. Hij is gepartnerd met Tessa Overdijkink en zij hebben ook twee kinderen, waarvan Juul de oudste is (4) en Nerea de jongste (3). Zij gaan binnenkort in Maarssen wonen.

Het is natuurlijk heel bijzonder dat we nu naast een kleinzoon (Walter) van oom Albert wonen, dat zijn zoon Otto een paar huizen verder woont

en dat aantal 'De Vriesjes' al bij ons op bezoek zijn geweest! Zij bekijken dan, samen met Marry, het huis en dat roept voor hen weer heel bijzondere herinneringen op.

Vorig jaar hebben we 'tante' Akke een keer opgehaald uit St. Nic. We hebben toen gezellig in de voorkamer gezeten om even bij te praten. Dezelfde voorkamer, was in de tijd dat oom' Albert en 'tante' Akke hier woonden, de A&O winkel!

Dukke Verbeek-Pander, gehuwd met Folkert Verbeek en wonend in de Dubbelstraat, is ook een bekende van Marry uit vroegere jaren.

Marry is geboren in Staphorst en mijn wieg stond in Breukelen, waar we nu ook nog wonen. Ik ben zakelijk nog actief en daar vanuit Breukelen kan ik het westen, het zuiden en het midden van ons land goed bereiken en ik bezoek vanuit Sloten het noorden en het oosten.

Vrijdag jl. kon ik op die manier bedrijven bezoeken in Drachten, Hoogezand en Bolsward. Vanuit de Randstad is dat bijna onmogelijk op een dag zonder te laat te komen en of te overnachten.

Voorstreek 113 is door de vorige eigenaren onder leiding van architect De Jong gerestaureerd met Jan Oenema als aannemer.

In de nu ruim 3,5 jaar dat we hier wonen hebben wij wat ons betreft prettige contacten gelegd en een band opgebouwd met

meerdere bewoners uit Sleat. De openheid en spontaniteit waarmee men ons hier heeft ontvangen heeft ons goed gedaan en aangespoord om zelf ook dienovereenkomstig te reageren.

Als we op reis zijn en vergeten zijn om het licht uit te doen dan doet Regina de Vries dat en Oeds van der Goot, onze achterbuurman, zet de vuilnisbak weer op zijn plaats.

We zijn lid en of donateur van een aantal verenigingen. En waar ik jarenlang lid was van de Amsterdamse Golfclub ben ik nu lid geworden van Gaasterland. Een prachtig natuurbaan met schitterende kleuren nu in de herfst in een voormalig ijsstijdgebied!

Recent hebben wij ontdekt dat Marry's voorouders, van haar moeder's kant, aan het eind van de 18e eeuw in de Dubbelstraat woonden. De meisjesnaam van Marry's moeder was Gatsonides en op het kerkhof van Nijemirdum liggen haar voorouders begraven.

In de Dubbelstraat woonde Durk Gatsonides, die wapensmid was.

Naast wandelen en fietsen in de omgeving gebruiken wij Sloten ook als uitvalsbasis om, met de auto en de fietsen achterop, Noord-Nederland en in het bijzonder Friesland te verkennen. Vorige week nog hebben we de binnenstad van Leeuwarden bezocht en genoten van al het moois dat daar te zien is. Of het nu lente, zomer, herfst of winter is, Sloten (Friesland) blijft ons boeien.

Ja.....en dan de Friese taal. Marry kan het goed verstaan, maar ik heb er moeite mee en om het te leren ontbreek mij helaas de tijd.

Oant sjen op de Voorstreek of elders in de stad.

Groetnis fan Teun & Marry Mur

Begrafenis- en crematievereniging "Sloten" ***opgericht 25 juni 1929***

IJs en wederdienende zal op donderdag 27 januari 2011 in Taveerne 't Bolwerk aan de Voorstreek de algemene ledenvergadering worden gehouden van bovengenoemde vereniging. Op de agenda zal o.a. komen te staan: bodeschap, bestuursverkiezing en vaststellen huishoudelijk reglement. Alle leden worden opgeroepen om deze vergadering bij te wonen. Noteert u deze datum alvast in uw nieuwe agenda!

Klaartje Lubach, secretaris

BEDANKT

Via deze weg willen we iedereen bedanken voor de vele kaarten en berichtjes die we na de geboorte van Mark en de daarop volgende periode in het ziekenhuis mochten ontvangen. Al dit medeleven heeft ons enorm gesteund.

Groeten,
Gerard Visser, Marjan Broekhuis en Mark.

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD

Wederom is het deze keer weer een aantal Sleattemers gelukt een plaatsje in deze rubriek te veroveren. Daaronder zelf twee medewerkers van dit blad die eigenlijk toch zouden moeten weten dat 'kleine misstappen' niet onopgemerkt blijven in onze stadsgemeenschap.

EEN ECHTE SUPPORTER

Op zondag 17 oktober 2010 moest SC Heerenveen een uitwedstrijd spelen tegen FC Groningen. De wedstrijd wordt in Sloten in Pannenkoekhuis 'De Koepoort' op een groot scherm bekeken door een fanatiek Heerenveen supporter, die in het dagelijks leven werkzaam is voor een groot landelijk bouwbedrijf: Rudie Leegstra. Zijn werkzaamheden omschrijft hij wel eens als "ontwikkelingswerk", hij werkt nu in de Eemshaven in Groningen aan de nieuwe energiecentrale. In de weken voorafgaand aan deze wedstrijd is door Rudie de uitslag (natuurlijk in het voordeel van Heerenveen) al aan alle collega's doorgegeven.

Aan de stamtafel, afkomstig uit de vroegere De Stadsherberg, volgt Rudie enigszins gespannen de wedstrijd. Voorzien van een consumptie verheugt hij zich al op de komende werkweek wanneer hij alle collega's steeds maar weer kan vertellen hoe goed "zijn" Heerenveen is en hoe slecht Groningen. Groot is echter zijn teleurstelling als niet Heerenveen, maar Groningen scoort. Dat is even slikken, maar de wedstrijd is nog lang niet afgelopen, de bal is rond en er kan nog van alles gebeuren, dus: "Kastelein, noch in pilske foar de skrik!"

Maar het onmogelijke blijkt vandaag toch wel mogelijk: **HEERENVEEN VERLIEST!**

Al tijdens het eindsignaal van de scheidsrechter geeft Rudie al aan morgen beslist NIET naar Groningen te kunnen. Hij wil (of durft) zijn collega's niet onder ogen te komen.

De kastelein herkent de symptomen van de putdiepe depressie waar Rudie mee worstelt. Tactvol plaatst hij een vers getapt pilsje en een schaal met o.a. bitterballen en minifrikadellen op de stamtafel. Dit geeft Rudie weer een bredere kijk op de wereld en hij ziet aan een tafeltje bij het raam een drietal gasten zitten. Zij zijn tijdens de wedstrijd binnengekomen en hebben iets te drinken besteld. Sociaal als Rudie toch ook wel is, biedt hij ze iets van de schaal aan. Terwijl het drietal geniet van deze gulle gaven, stelt Rudie hen de standaard Friese openingszin: "Wêr komme jimme wei?" Als het antwoord "Groningen" blijkt te zijn, slaat Rudie helemaal stil. Hij neemt de schaal weer van tafel en vraagt

vriendelijk doch heel dringend aan het drietal om de restanten van het bittergarnituur direct weer op de schaal terug te leggen. Hij laat het drietal stomverbaasd achter, drinkt zijn glas leeg en gaat als een geslagen hond naar huis.

Dat een echte supporter letterlijk ziek kan zijn als zijn favoriete club verliest, blijkt verderop in de week. Uit betrouwbare bron is vernomen dat bij Rudie op zondagavond de bitterballen en het bier het lichaam hebben verlaten langs dezelfde weg als waarlangs ze zijn binnengekomen.

Wat de reactie van zijn collega's in Groningen is geweest laat zich raden.....

EEN OVERIJVERIGE COLLECTANTE

Was het de laatste keer zoon André die een plaatsje kreeg in deze rubriek, nu is de eer aan zijn moeder. Druk bezig voor de jaarlijkse collecte van de Nierstichting, vergeet Hanny Bergsma haar sociale contacten geen moment. Zij belt aan bij Gonnie Hornstra, geeft het doel van haar bezoek op en vraagt gelijk naar de gezondheidstoestand van Gonnie. In een klein kwartiertje hoort ze niet alleen hoe het met Gonnie zelf gaat, maar ook Atte en de kinderen krijgen hun plaats in het verhaal. Als een gulle donatie van de gehele familie Hornstra weer wat extra steun heeft gegeven aan de Nierstichting, waarvoor hartelijk wordt bedankt, is het de beurt aan Gonnie om naar het wel en wee van de familie Bergsma te informeren. U raadt het vast, we zijn al snel weer een kwartiertje verder. Hanny neemt eindelijk afscheid, vol van alle nieuwtjes, draait zich om en komt verderop in de Breedstraat haar zwager Auke tegen. Deze is nooit zo lang van stof en in nog geen vijf minuten zijn ze van elkaars wel en wee op de hoogte. De steeds zwaarder wordende collectebus herinnert Hanny eraan waar ze eigenlijk mee bezig is. "Nu ik je toch spreek, heb je ook een beurs bij je?" Dat blijkt het geval te zijn, en er zit zelfs ook nog iets in. Hanny bedankt haar zwager, en gaat naar de volgende adressen in de Breedstraat waar o.a. ook haar zwager en schoonzus wonen. Juist, diézelfde zwager die ze net heeft gesproken.

Hanny stapt daar even later binnen met de mededeling: 'Ik loop voor de Nierstichting, hebben jullie daar iets voor over?' Als voorzichtig word opgemerkt dat net al is gegeven, is haar antwoord: "Och jongens sorry hear, ik bin ek gjin 18 mear" Daarna verlaat ze snel met het schaamrood op de kaken de woning van haar familie waarschijnlijk vastbesloten om onderweg toch maar iets minder praatjes te hebben en haar hoofd beter bij de collectebus te houden.

BOEVEN VANGEN OP ZONDAGMORGEN

Op een mooie, zonnige zondagmorgen in oktober wanneer vrouwlief aan het werk is, besluit Siete Muizelaar op ziekenbezoek te gaan bij een maat in de Mulierstraat. Omdat samen op bezoek gaan gezelliger is, besluit hij een andere maat mee te vragen. Goedgemutst en bij voorbaat al zeer tevreden over hun goede daad die dag, fietsen de beide heren naar de Mulierstraat. Daar worden ze hartelijk ontvangen door een gelukkig weer redelijk herstelde maat Wiebe. Na een poosje gezellig alle Sleattermer nieuwtjes uitgewisseld te hebben onder het genot van 'een twaalfuurtje' gaat de telefoon. 'Wa soe dat wêze kinne op sneintemoarn?', vraagt Wiebe zich meteen af. Nadat de telefoon is opgenomen, zien de beide ziekenbezoekers meteen aan de lichaamstaal van Wiebe dat er iets aan de hand is. 't Is foar dy Siete, Jittie, dyn frou, is oan de tillefoan'. Siete neemt niet begripend de telefoon aan maar die houding verandert al snel en met haastig: 'Ik kom deroan', legt hij neer. 'Der is ynbraakalarm yn it museum', zo meldt Siete de beide andere heren. We moatte der daliks hinne. Giest mei? Zo vraagt Siete zijn metgezel lichtelijk opgewonden. - Siete is als oud-brandweercommandant het eerste meldpunt voor het inbraakalarm van het museum Stedhús Sleat.-

Met gezwinde speed, Wiebe in verbazing achterlatend, fietsen de beide heren als een speer terug naar de oude stadskern. Thuisgekomen knalt

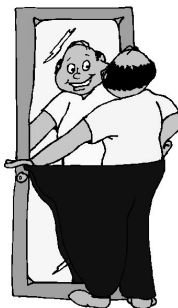
hij (zeer tegen zijn gewoonte in) de fiets neer, trekt de infomap met alarmsystemen uit de kast en verlaat via de voordeur met grote passen de woning weer. Met zijn maat op de hielen, zij het dat die het iets rustiger aan doet, rent hij al bladerend in de infomap ook nog bijna een van de mooie zondagochtendgenietende toerist omver. Ondertussen zoekt hij de code die hij in alle consternatie is vergeten en deze moet hij geven voor het stopzetten van het alarm.

Bij het museum aangekomen lopen de beide heren er heel voorzichtig, de omgeving goed inspecterend omheen. Ze kunnen niets verdachts ontdekken alleen dat binnen de verlichting brandt. Ze besluiten, enigszins gespannen, voorzichtig naar binnen te gaan. En terwijl Siete de deur zal openen, gaat heel langzaam de kruk al naar beneden en verschijnt het hoofd van museummedewerkster Klaske Visser. Heel beschaamd bekend zij beide heren dat ze tot drie maal toe een foute code heeft gebruikt om het alarm te ontgrendelen. Nu Siete er toch is, toest hij heldhaftig de juiste code in en dwingt het irritante alarmgepiep meteen tot stoppen. Na Klaske gekalmeerd en opgelucht achtergelaten te hebben, taaien ook onze dappere boevenvangers, ietwat teleurgesteld, af om verder te genieten van hun zondagsrust.

WASRUIMTE.

Gehoord in een kledingzaak in Balk, waar door een echtpaar uit Sloten een nieuwe wintertrui werd uitgezocht voor de vrij fors gebouwde man.

Na het passen van een trui in de maat 3 XL was de reactie van de verkoopster: "Ik zou toch voor die grotere maat gaan, dan heb je iets meer wasruimte". De man was blij verrast door de persoonlijke aandacht van de vriendelijke verkoopster, want waar kom je dat nog tegen tegenwoordig? Eenmaal buitengekomen liet hij dat merken aan zijn vrouw. Haar reactie bracht hem weer met beide benen op de grond: "Volgens mij bedoelde ze dat je bierbuik dan minder zichtbaar is" zo was haar nuchtere reactie.

FILMOPNAMES VOOR TV SERIE

Op 9 november jl. zijn er filmopnames in ons stadje gemaakt voor de 4-delige TV serie "Rembrandt en ik". Deze serie gaat over Rembrandt van Rijn, een van de meest bekendste kunstschilders uit de 17^e eeuw en zal door de EO worden uitgezonden.

Onderstaande foto van Wytse Müller geeft een kleine impressie van de opnames. Wanneer de serie wordt uitgezonden, is bij de redactie niet bekend

HENDRIK DE JONG IN DE VUT

"Je krijgt de baan als onderhoudsmonteur bij de CVS in Sloten maar je moet de toezegging doen dat je in Sloten komt wonen en dat, mochten er kinderen komen, die het liefst in Sloten naar de openbare school zullen gaan".

We schrijven augustus 1973.

En nu 37 jaar later heeft Hendrik de deur van zijn vertrouwde fabriek achter zich dicht getrokken en... woont hij nog steeds, naar volle tevredenheid, in Sloten.

In de loop der jaren heeft hij veel collega's zien komen en gaan. Vooral in het begin was er een hechte band tussen de collega's van de technische dienst. Het oude jaar werd b.v. altijd samen uitgeluid. Natuurlijk hoorden daar de nodige drankjes bij. Eind 1976 was dat niet anders. Na flink wat pilsjes en 'jonkjes' in het café, gingen de mannen nog 'napraten' en soep eten bij Hendrik thuis op het Achterom. De stemming was opperbest totdat er lang en hard werd aangebeld. Paul Kunst stond voor de deur. "Brand in de fabriek!" riep hij. En op slag waren de mannen nuchter. Ze zijn nog nooit zo snel naar de fabriek gegaan als toen! Gelukkig was de brand snel geblust.

Ook de jaarlijkse fabrieksreisjes vormden een terugkerend hoogtepunt. Twee bussen vol CVS medewerkers gingen erop uit. De eerste keer dat Hendrik mee ging, ging de reis naar een plek waar ook trampolines waren. Hendrik, nog jong en fris, maakte een enorme salto die veel indruk maakte. Zijn broek was alleen wat minder geschikt voor deze halsbrekende toer. Het hele kruis scheurde eruit. Henk en Jannie van Netten gingen mee om een nieuwe broek te kopen. Een leuke binnenkomer als je voor het eerst mee bent!

Zo kom je en zo ga je weer. Op het spandoek dat op zijn laatste werkdag op de fabriek hing, stond : "Na 37 jaar klussen en lassen, mag Dieuwke nu op hem passen."

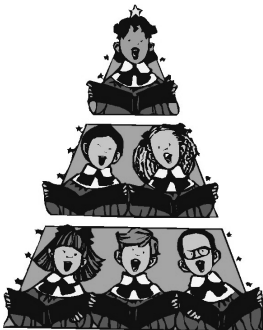
Na 37 jaar trouwe dienst in 'zijn' fabriek', mag hij daar nu thuis gewoon mee doorgaan. De extra schakelkast is al lang geïnstalleerd, want zijn handen moeten bezig zijn.

Tiden hawwe tiden!

Met dank aan Dieuwke de Jong

S(N)OEPCONCERT SLEATTEMER KAAIEN

Nadat een ieder voorzien was van koffie/thee of limonade met eigen gebakken cake, opende koorlid Pim Hoekstra zondag 7 november jl. het tweede S(n)oeconcert, in "De Poarte" te Sloten, met een hartelijk welkom voor de aanwezigen. Daarna zorgde vrouwenkoor "De Sleattemer Kaaien" olv. dirigente Margriet Lemmens voor een *muzikaal*

welkom. Aansluitend werden er een aantal Engelse liedjes gezongen. Hierna was er met het publiek een interactie met enkele maritieme liedjes zoals o.a. 'Molly Malone' en 'Daar was laatst een meisje loos'.

In de pauze was er een verloting en voor de jeugd een vet coole grabbelton. Na de pauze werd begonnen met "Lollipop" en was er m.m.v. de koorleden Atsje Boersma, Jetske van der Heide en Nel Stegenga op de trekharmonica, een medley van diverse Nederlandse en Friese liedjes. Hierin ontbrak natuurlijk 'Us eigen moaie stêdsje Sleat' niet.

Tenslotte werd het muzikale gedeelte afgesloten met: 'Thank you for the Music' en wenste het koor een ieder wel thuis met de Zuid-Afrikaanse vredesgroet: 'Hambani kahle'.

Hierna bedankte voorzitter Henriëtte de Boer een ieder voor zijn of haar komst en kregen dirigente Margriet en technicus Ed nog een attentie aangeboden. Daarna werd iedereen uitgenodigd voor een heerlijk afsluitend soepbuffet.

KLW

DE JEUGDFOTO

Sa as earder tasein soene we wer fierder mei ús rubryk 'de jeugdfoto'. Op de twa kryptyske omskriuwings en de foto krigen we twa ynstjoerings tastjoerd. Tineke op de Hoek-Damstra en Jittie Bakker seagen beide dat it dizze kear gie om Conrad Leegstra fan de Hearenwâl. Tineke hat de flesse wyn al krigen.

Spitigernôch kinne we it ferhaal fan Conrad no net lêze omdat ús fêste meikwurker dy't dizze rubryk altyd fersoarget net hielendal by de wurken is. Fansels hâlde jimme it wol te goede.

SLEAT KRIGET FLEURICH BLOMBOLLEN BOLWURK

It bolwurk fan Sleat oan de Rûnwei, by de measte Sleattemers bekend as 'de berch', kriget syn eardere festingsmuorre werom. Net yn de foarm fan stien mar fan.... blommen. Oan de iene kant fan it kanon binne begjin takom jier de kantielen mei de poarte te sjen. En oan de oare kant kin men de stedskaai sjen. Beide ôfbyldings binne om en de by tsien by fyftjen meter grut en wurde foarme troch 15.000 blombollen

It plantsjen fan de earste blombollen,
foto Wytse Müller

De blombollen binne in presintsje fan de Koninklijke Algemene Vereniging voor Bloembollencultuur (KAVB). It is de haadpriis dy't de brânzje-organisaasje lanlik útskreaun hat fanwege harren 150-jierrich bestean. Der stiene fyftjen gemeentes op nominaasje. Gaasterlân-Sleat wie de ienige Fryske en wûn.

Bûtenstjinstkoördinator fan de gemeente Klaas Knobbe sette in orizjineel plan op papier, ûnderboud mei in stik histoarje oer de festingstêd Sleat, it bolwurk en de âlve stêden.

Hy lei de link nei de blombol, dy 't histoarysk besjoen foar Nederlân ek in soarte fan bolwurk is. Boppedat is it Bolwurk yn Sleat een moaie 'sichtlokaasje' foar ynwenners en besikers, in geskikt plak foar it plantsjen fan de blombollen.

Tongersdei 4 novimber i.l. wie it safier. Rayonhaad Durk Schotanus, Geartsje Breimer fan Pleatslik Belang en boargemaster Willem Hoornstra fan Gaasterlân-Sleat setten mei har trijen de earste blombollen fan de stedskaai yn de grûn. Stedsomropper Pieter Haringsma fertelde derby it ferhaal oer de 'sleutelpositie' dy 't Sleat yn de rin fan de ieuwen yn de histoarje altyd ynnommen hat.

Yn it foarjier fan 2011 sil elkenien genietsje kinne fan de fleurige blommen lâns de Rûnwei. It wurdt in kleurich gehiel fan giele en oranje narcissen en blauwe, wylde boskhyasinten.

HB-S

IN AMERIJK

In deze rubriek zijn wij eventjes ('in amerijke') te gast bij een (oud-)Sleattemer. Hij/zij vertelt over wat hem/haar bezig-houdt, zodat wij als Sleattemers wat meer over elkaar komen te weten.

Vandaag ben ik helemaal vanuit de Nije Buert naar Sleat-Haven getogen om de familie Vlughter een bezoek te brengen. Dirk Vlughter in het bijzonder. Hij is 27 jaar en zeker geen onbekende in Sloten. Hij vertelt vandaag over zijn bijzondere studie die, in tegenstelling tot zijn persoon, wel onbekend is bij het grote publiek in Sloten.

Dirk, ik geloof dat ik je moet feliciteren, of niet?

"Haha, ja dat mag! Het is alweer een tijdje geleden dat ik mijn studie afrondde, maar toch bedankt!"

Je studie afronden is één, maar dat cum laude (als eindcijfer gemiddeld >8) doen, petje af!

"Ja, ik moet eerlijk zeggen dat ik er zelf ook van stond te kijken!"

Mij was verteld dat je 'iets met zeevaart' deed. Ben je nu kapitein?

"Nee, eigenlijk heeft mijn opleiding niet zozeer met het varen zelf te maken. Ik heb de opleiding 'Hydrografie' gevolgd. In het kort komt het er op neer dat je de zeebodem, maar ook bodems van andere wateren in kaart probeert te brengen. Deze kaarten zijn handig voor de marine, pleziervaart, maar ook voor commerciële bedrijven."

Dit is inderdaad heel wat anders dan kapitein!

"Ja! Ik kan wel begrijpen dat mensen denken dat ik zoiets doe, hiervoor heb ik de opleiding 'Scheepsbouw' gevolgd. En het zit toch in dezelfde tak van beroepen. "

Hoe ben je er zo op gekomen om 'Hydrografie' te gaan doen? Ik had er, tot nu, nog nooit van gehoord!

"Het is ook een vrij onbekende en kleine opleiding. Dit jaar zijn er bijvoorbeeld maar 7 mensen afgestudeerd. In totaal volgen ongeveer 40 mensen deze opleiding. Waarom ik de opleiding toch heb gevolgd? Ik heb altijd al veel gevaren en daarbij gebruikte ik ook kaarten. Ik ben altijd al benieuwd geweest hoe die werden gemaakt. Daarnaast kwam ik via mijn vorige opleiding 'Scheepsbouw' in contact met mensen die deze

opleiding volgden. Daar komt bij dat ik niet zin had om mijn hele leven op de scheepswerf te zitten, maar dat ik ook het water op wilde! "

Waar kun je de opleiding volgen?

"Deze opleiding kun je alleen volgen aan het 'Willem Barentz instituut voor Zeevaart'. Dit is tegenwoordig een onderdeel van de 'NHL' maar de Terschellingers zelf willen dat laatste liever niet horen! "

Terschelling dus. Hoe zit dat dan met huisvesting?

"De eerste twee jaren zit je op het internaat van de school. Daarna ga je op stage, en dan moet je zelf een huisje zoeken. "

Wat houdt de opleiding in de praktijk in?

"Je begint met maritieme vakken zoals navigatie, 'basis safety', maar ook medische trainingen. Eigenlijk allemaal basisvakken die erop gericht zijn je te leren hoe je je moet redden op zee. Daarna krijg je specifiekere vakken gericht op 'Hydrografie'. Het grappige is: je begint eerst op land metingen te verrichten. Een ander belangrijk vak is wiskunde en daarnaast ben je vooral in de praktijk bezig. "

De stages zijn belangrijk dus. Waar heb jij je stages gedaan?

"In het begin van het derde studiejaar ben ik vijf maanden weg geweest. Ik heb toen drie maanden stage gelopen in Australië. Toen heb ik gevraagd of ik niet nog ergens kon werken als 'zomerbaantje'. Er bleek in Singapore nog interesse te zijn. Toen ben ik daar nog twee maanden geweest. "

In Australië op stage, in Singapore een zomerbaantje, exotische bestemmingen zeg! Prachtige ervaringen opgedaan of niet?

"Zeg dat wel! Wij zaten in Australië echt in de 'middle of nowhere', aan de kust, maar midden in de woestijn! We vermaakten ons prima, we hadden ons eigen 4x4 pick-up waarmee we konden crossen en we visten veel. Daarbij waren er regelmatig walvissen om ons heen, waarbij er één keer ééntje zo dicht bij ons kwam dat hij bijna onder ons boot zwom! "

Die heb je in Singapore vast minder gezien of niet?

"Ja dat was een totaal andere ervaring! Singapore is een gigantische stad. Eigenlijk gewoon een westerse stad, die 24 uur per dag draait en waar alles goed is geregeld. Ik zat daar met nog een stagiair in een appartement. Ik moet je eerlijk bekennen dat, hoewel we werkdagen van 12 uur maakten, we vaak in één van de ontelbare kroegen zaten! Na die twee maanden werken had ik ook twee maanden nodig om bij te komen, haha! "

Toch knap: veel in de kroeg zitten en cum laude slagen! Heb je talent voor dit vak?

"Kijk, ik heb zoals ik al eerder zei veel affiniteit met de zeevaart. Vroeger was ik met mijn broertje (Pieter) altijd al op het water te vinden. Dit zou zeker van invloed kunnen zijn. Maar vergis je niet: een hydrograaf zijn betekent vooral veel en hard werken. In Australië maakten we bijvoorbeeld dagen van 12 uur en dat iedere dag. Wat je uiteindelijk goed maakt als hydrograaf is je probleemoplossend denken en rustig blijven. "

Nu ben je klaar met je opleiding: wat doe je nu?

"Ik werk nu als hydrograaf bij 'All Seas' een bedrijf dat pijpleidingen legt voor oliemaatschappijen. Voor dit bedrijf heb ik ook mijn afstudeerscriptie geschreven. Ik ben er vooral om het proces te controleren. Dit doe ik door gegevens die de sonars doorgeven te controleren. Als er niets aan de hand is, heb ik het rustig. Maar is het slecht weer, dan gaat het leggen van de leidingen moeilijker. Ik moet dan beslissen of we doorgaan of niet. Mijn werk is daarnaast een stukje verantwoording naar de klant toe: in de omgeving die er zo uitziet, hebben wij de pijpleiding zo gelegd. "

Erg interessant beroep als ik het zo hoor. Wat heb je voor je scriptie onderzocht?

" 'All Seas' presenteert de resultaten van bodemonderzoeken altijd aan de klant. Dit doen ze onder andere door bodemkaartjes te tonen. Deze zijn niet altijd even mooi. Door het deinen van de zee leverden we schokkende kaartjes. Wij weten dan dat dit komt door de deining. Een leek kan de kaartjes echter verkeerd interpreteren. Hiervoor heb ik een programma ontwikkeld dat de schokken rechtrekt, zodat de bodemkaartjes er beter uitzien. Dit bevordert vooral de presentatie naar de klant toe. 'All Seas' gaat mijn methode nu ook echt gebruiken. Ze noemen het zelfs de D.I.R.K.-methode! "

Zo! Dus ook nog programmeren? Ook nog een erg breed beroep dus?

"Er zijn veel mensen die na de opleiding 'Hydrografie' in de ICT terecht komen. De werktijden zijn regelmatig en je bent minder vaak

van huis. Maar van mij hoeft dat niet zo. In de toekomst wil ik ook zo veel mogelijk van de wereld zien! "

Dus huisje, boompje, beestje zit er voor jou nog niet in?

"Ik wil eerst de wereld ontdekken. Als ik ergens het gevoel krijg van "dit is het!" dan settel ik daar. Dat kan hier in Nederland zijn, maar ook heel ergens anders! Zo heeft 'All Seas' volgend jaar een project in Australië. Ik heb al te kennen gegeven dat ik graag mee wil! "

Iemand die cum laude slaagt kunnen ze niet weigeren toch? Ik wens jou in ieder geval veel succes bij het verdere verloop van jouw carrière!

"Dankjewel!"

En zo toog ik weer van Sleat-Haven naar de Nije Buert. Een afstand die, na deze wereldverhalen, een stuk kleiner is geworden.

***Tips, suggesties enz. voor 'In amerijke' zijn van harte welkom!
Gelieve ze naar de redactie te sturen.***

PB

WATERSNOOD 1825.

Even een aanvulling op het verslag van Dhr. U. Venema over de watersnood in 1825.

In de Woudsenderpoort zit een gevelsteen met enige maten en een groef. Deze was de hoogte van het water in 1825. Het heeft c.a. 3 dagen geduurd voordat het water zakte. Bijna niemand weet de betekenis van deze steen. Mijn verzoek bij diverse in-

stanties om er een verhelderende steen of bordje bij te plaatsen is helaas op niets uitgelopen. Er wordt nog wel vermeld in een verslag dat drie maanden na de ramp in en rond bij Sneek in de wateren nog haringen werden gevangen. Ook is er een boek over geschreven.

De titel is "Boer Goffe en zijn afgod".

Vr.gr.H.M. Spoelstra.

VV SLEAT 50 jaar

Op 21 augustus 2011 bestaat voetbalclub VV SLEAT 50 jaar. Om dit te vieren heeft het bestuur grootse plannen. Het wachten is nog op een bouwvergunning maar als die binnen is kan er worden begonnen met de uitbreiding en bouw van twee nieuwe kleedkamers en het plaatsen van twee extra lichtmasten om het oefenveld. De bouw van de kleedboxen is volgens de club noodzakelijk voor de groei van voornamelijk de vrouwelijke leden in de afgelopen jaren. Om officiële KNVB lichtwedstrijden te mogen spelen, moeten de zes bestaande lichtmasten met twee worden uitgebreid naar acht lichtmasten. De uitbreiding moet in de zomer van 2011 gereed zijn zodat de officiële opening kan plaatsvinden in het jubileumjaargefeest

De jubileumcommissie VV Sleat 50 jaar is bezig met de voorbereiding van tal van activiteiten. Zo zal er op 18 juni 2011 een groep van ca. 40 leden/supporters naar Frankrijk afreizen om daar de beroemde en beruchte berg Alpe d' Huez fietsend te bedwingen. Verder worden er aan het eind van het voetbalseizoen diverse activiteiten georganiseerd voor de jeugd en senioren, waaronder een jeugdtoernooi met de buurtclubs. Uiteraard zal een barbecue niet ontbreken. Begin juli komt SC-HEERENVEEN naar Sleat voor een oefenwedstrijd en zal voorafgaand aan de wedstrijd de jeugd worden gestimuleerd en vermaakt met de voetbalclinici van SC-HEERENVEEN.

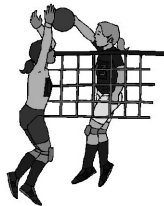
Zaterdag 27 augustus 2011 wordt de grote dag voor de vv Sleat. De club bestaat 50 jaar en zal dat gehele dag en avond feestelijk vieren. Zo zullen o.a. oud-leden worden uitgenodigd en is er 's middags een receptie met de officiële ingebruikname van de nieuwe kleedboxen en lichtmasten. Verder wordt er nog nagedacht om 's avonds een cabaret of toneelstuk op te voeren. De avond zal muzikaal worden afgesloten met de formatie SIXPACK. Al met al krijgen de bestuurders en leden in 2011 qua organisatie nog heel wat voor de kiezen. Maar voorzitter Menno Knot voorspelt dat het leuk gaat worden want hij weet dat hij op de leden, supporters en sponsors kan rekenen .

Kijk voor meer informatie over de jubileumactiviteiten op de website vv Sleat.

R.L.

VOLLEYBAL VERENIGING SLEAT

Vanaf 7 september 2010 is het nieuwe volleybalseizoen weer begonnen. De trainingen zijn weer in volle gang. Deze zijn op dinsdagavond van 19.30 - 20.45 uur, uitgezonderd de schoolvakanties.

De club bestaat uit 16 leden. De dames zijn afkomstig uit Sloten, Wijckel, Tjerkgaast, Harich en Sondel. Ze trainen fanatiek en hebben duidelijk veel plezier in het volleybalspel.

Helaas kunnen wij dit jaar niet meedoen aan de competitie omdat er op verschillende avonden gespeeld wordt en daarvoor zijn dan niet genoeg dames beschikbaar.

Meta Bosma is eind vorig seizoen gestopt met haar functie in het bestuur. Dit is overgenomen door Marieke Gijzen. Samen met Tineke v/d Goot en Hanna Oenema probeert zij de club draaiende te houden.

Graag zouden wij weer nieuwe dames bij de volleybal verwelkomen. Dus.... lijkt het jullie gezellig om op de dinsdagavond te trainen en een balletje te slaan, kom dan eens rustig een proeftraining bijwonen. (De contributie voor een heel seizoen bedraagt € 50,=)

Voor meer informatie kun je terecht bij:

Hanna Oenema Wijckel tel: 0514-603824

Tineke v/d Goot Harich tel: 06-23653063

Marieke Gijzen Sondel tel: 06-13428650

VERKIEZING SPORTMAN/VROUW 2010

Zaterdagmiddag 22 januari a.s. zal de inmiddels traditionele verkiezing van de sportman/sportvrouw Gaasterlân-Sleat 2010 plaatsvinden in it Haske te Balk. Kandidaten voor een nominatie kunnen worden aangeleverd t/m 23 december. Dus kent u een individuele sporter die volgens u in aanmerking komt voor deze prestigieuze prijs dan kunt u dit melden bij het secretariaat van de sportcommissie Gaasterlân-Sleat; grietoenema@planet.nl. Ook sportverenigingen mogen kandidaten voordragen.

Lokale omroep Radio Gaasterlân doet op de nieuwe frequentie 96.4 FM rechtstreeks verslag.

It Haske is open voor publiek. De toegang is gratis.

In Sloten waren eerder Siska Lubach, wijlen Gerlof Swart, Hans Lolkema en Zeno Folkertsma sportman/vrouw van het jaar.

Sportcommissie Gaasterlân-Sleat

EERSTE PRIJS MUZIEKVERENIGING STÊD SLEAT

Afgelopen zondag 21 november heeft Muziekvereniging Stêd Sleat een dikke prijs behaald op het concours in Enschede. Al vroeg zondagmorgen vertrokken de muzikanten van Muziekvereniging Stêd Sleat naar Muziekcentrum in Enschede. Na het inspelen was het dan zover. Als eerste speelde het korps onder leiding van Durk Krol het verplichte werk Sequensen van Jan de Haan. Dit werk is gecomponeerd in opdracht van

de SAMO. Het bestaat uit vier delen: Expositie, Variatie Rondo, Romance en Finale.

Als vrij werk had het korps gekozen voor Fjoer en Fidúsje van Carl Wittrock. Vroeger hebben in de omgeving van Augustinusga (deze streek heet in het Fries 'de Wâlden')

kloosters gestaan. Het waren veilige plekken in een ruige omgeving. In de boeken van Theun de Vries, een bekende Friese schrijver, komt naar voren, dat de paden tussen de verschillende dorpen en gehuchten erg onveilig waren. Angst overheerste. Het was een ruw volk; bovendien heerste er veel armoede. Sfeer van angst en onrecht worden in deze compositie voelbaar vertolkt. De Slag om de brug bij Blauferlaet (2e wereldoorlog) speelt een belangrijke rol in Fjoer en Fidúsje. - Fjoer (vuur) geeft de gedrevenheid, doorzettingsvermogen en sterke betrokkenheid van de mensen aan om de armoede en het onrecht te bestrijden. - Fidúsje (vertrouwen) heeft de bevolking in 'de Wâlden' altijd gehad, in zichzelf en velen ook in God. Het koraal tegen het einde in deze compositie geeft dit prachtig weer. Carl Wittrock schreef deze compositie ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van fanfare orkest 'De Bazuin' uit Augustinusga.

Op het eerste werk scoorde Muziekvereniging Stêd Sleat 83,50 punten en op het tweede werk 83,17 punten. Dit resulteerde in gemiddeld 83,34 punten een dikke eerste prijs en dat voor de eerste keer dat het korps uitkwam in de derde divisie Fanfare.

Op de terugweg naar Sloten is er een feestje gevierd. Een schitterende prestatie van de Muziekvereniging Stêd Sleat!

OVERNAME INSTALLATIEBEDRIJF REEKERS

Reekers; de oude garde.

De naam Reekers is al jaren een begrip in Sloten en omstreken.

"Of ze hebben iets met haren, of met installatiewerken."

Pake Sibbele, ook bekend als Lytse Sibbele, is al koperslager als hij rond 1914 met vrouw en zoon Sibbele vanuit Bolsward naar Tjerkgaast verhuist. Ze wonen dan in een klein huis, dichtbij waar nu Johan Spijkerman woont. Rond 1916 verhuist de familie Reekers naar Sloten.

In Sloten wordt in 1949 de volgende generatie Reekers geboren: Sippie, zoon van Sibbele en Stieneke. De wieg van Sippie staat in de Dubbelstraat op nummer 193, het huis waar nu Joop en Daisy de Vries wonen. Oud-Sleattemers kennen dit huis misschien beter als het woonhuis van Willem en Bep Dijkstra en later nog zoon Bertus met wederhelft Marietje. Het blijft niet bij Dubbelstraat 193: de familie Reekers zal nog diverse malen verhuizen in de stad. Via de (nu afgebroken) huizen naast de fabriek, gaat het weer naar de Dubbelstraat terug naar nummer 209. Ook dit huis heeft een geschiedenis: latere

bewoners zijn o.a. Hans en Nel Kunst en de familie Wiersma.

In 1968 krijgen Sibbele en Stieneke de kans om de smederij van Albert Zuiderhof, Dubbelstraat 136, over te nemen. Daar Sippie ook al belangstelling heeft voor het installatiewerk is dit een mooie kans om de zaak uit te breiden.

Sippie en Otty genieten van hun vrije tijd
Foto Sipco Reekers

Na de lagere school moet Sippie, om de speciale opleidingen te volgen die nodig zijn om een volleerd installateur te worden, naar de Ambachtsschool in Leeuwarden. Drie jaar lang, zes dagen per week (ja jeugdige lezers, vroeger moest je ook op zaterdag naar school) volgt Sippie daar de opleiding tot koper -, lood - en zinkbewerker. Na de Ambachtsschool in Leeuwarden volgen nog enkele jaren avondschool. Dit

betreft dan de opleiding tot water -, elektrisch- en cv technisch installateur. Niet alleen de studie vraagt veel van Sippie, ook het Ministerie van Defensie heeft hem nodig. Samen met enkele Sleattemers, waaronder Hielke Jan de Jong en Eduard Hamburger moet hij zich dan melden voor de keuring voor militaire dienst. Hoe het afgelopen is? Over de keuring van H.J. de Jong wil niemand iets kwijt en Sippie wordt afgekeurd op een slechte knie. Eduard mag van de keuringsarts de dikke, zelfgebreide sokken van mem Bontje aanhouden. Deze stukjes huisvlijt zorgen ervoor dat Eduard langer is dan 2 meter, en dus buitengewoon dienstplichtig/afgekeurd wordt. Deze 'afkeuring' laat geen traumatische sporen na bij de jonge Eduard: jaren later is hij de trotse vader van zoon Sjoerd. Inderdaad, de roeier die tweemaal voor Oxford University de beroemdste roeiwedstrijd ter wereld heeft gevaren. Sjoerd lijkt in lengte op zijn vader: hij is zelfs 2.05 m lang. Maar we drijven af: dit verhaal gaat over Sippie Reekers.

Sippie heeft vroeger niet alleen bij Heit Sibbele gewerkt, maar ook bij Theo Gort in Lemmer. In Lemmer had men al ervaring met stadsgas. Ervaringen die Sibbele en Sippie later goed van pas kwamen toen het aardgas uit Slochteren rond 1962 ook Sloten bereikte. In een betrekkelijk korte tijd moest elk huis in Sloten en omgeving worden voorzien van een aansluiting op het aardgasnet, apparaten worden omgebouwd of worden vervangen. Om de mensen kennis laten maken met aardgas en de daarvoor geschikte kachels werden er in de Poarte kachelshows gehouden en Reekers reed zelfs met mogelijke klanten naar Leeuwarden om de daar aanwezige kachels te demonstreren.

Het werk in Lemmer beviel Sippie wel. Zo goed, dat hij zelfs solliciteerde bij het plaatselijk gasbedrijf. Alles leek in kannen en kruiken, totdat Sippie vroeg naar een eventuele bedrijfsauto. De 'bedrijfsauto' bleek in dit geval een bakfiets te zijn. Sippie heeft voor de bakfiets en de Lemmer bedankt en voor Sloten gekozen.

Naast studie en werk had Sippie ook nog tijd voor uitgaan en tijdens een feestavond in De Treemter in Balk ontmoette hij Otty Nieuwenhuis. Otty is geboren in Nijemirdum, en werkte als Afdelingssecretaresse Algemene Diensten bij Douwe Egberts in Joure. Het klikte tussen Sippie en Otty, en ze trouwden in 1972. En trouwen betekende dan automatisch ontslag bij D.E. voor Otty. Zoiets kan men zich anno 2010 niet meer voorstellen maar was in die jaren heel gewoon. Stilzitten was er voor Otty beslist niet bij: ze werd de spil van Installatietechniek Reekers. Naast de winkel in de Dubbelstraat, koffie en thee voor de werknemers en de complete boekhouding had ze ook de zorg voor de drie kinderen, die in de loop der

jaren geboren werden: Sipko, Tanja en Christina. Een eigen zaak was leuk, maar had ook zijn minder leuke kanten. Een storing in een cv, een lekkage of een kachel die maar niet wil branden: dat kwam wel eens ongelegen. Een dagje uit met de kinderen of zelfs een vakantie moest dan wel eens worden uitgesteld.

Sippie en Otty trouwden niet alleen in 1972, ook de eerste werknemer trad in dienst. Het was "Pyt fan Bouke Ybel". Deze kreet stond te lezen op het kofferdeksel van een oranje 2CV, waarmee Pyt elke dag van Woudsend naar Sloten reed. Tijdens de novemberstorm van 1972 was de wind bijna baas over de pk's van de 2CV. Spannenburg kon alleen worden beklommen, vol gas in de 1^e versnelling maar hij kwam toch veilig boven en in Sloten. Daar wachtten Pyt diverse 'putjes stormscha'. Pyt is anno 2010 nog steeds in dienst bij Reekers, en zelfs in de familie opgenomen: hij is in 1980 getrouwd met een zuster van Otty.

Ruimtegebrek in de Dubbelstraat en weinig medewerking van de gemeente om elders in Sloten een plekje te vinden zorgen ervoor dat het bedrijf in 1998 naar Balk verhuist, waar op industrieterrein Eigen Haard een nieuw pand wordt neergezet.

Terugkijkend is er volgens Sippie veel veranderd in het installatiewerk. Was het in de beginperiode veel meer herstelwerk aan apparaten, nu vragen aannemers veel meer naar het compleet installeren van gas, water en electro in een woning of bedrijfspand. Ook duurzaamheid, milieu en energiebesparing hebben een prominente plaats gekregen binnen het installatiewerk. Ondanks alle nieuwe technologie kan men Sippie (voorzichtig) wakker maken voor een ouderwetse centrale verwarming met stalen leidingen. En de leidingen mogen dan best in het zicht blijven. Sippie omschrijft dit werk nog als het echte handwerk.

Per 1 juni 2010 zijn Sippie en Otty uit de zaak gestapt. De lopende zaken worden nog afgewerkt, maar ze hebben nu alle tijd voor kinderen en kleinkinderen. Ook kan Sippie zich nog meer richten op zijn grote hobby, het skûtsjesilen. Begonnen bij Hilbrand de Vries, is hij nu te vinden bij Walter de Vries en Sjoerd Seffinga op het skûtsje.

De grote passie van heit Sibbele, het jagen, heeft Sippie niet overgenomen. Sterker nog, het is hem door Sibbele zelfs sterk afgeraden. Volgens Sibbele zou jagen zo verslavend kunnen zijn dat de zaken er onder zou kunnen lijden; dus niet doen!

De bezitters van het boek "Monuminten fan fleis en bloed" moeten het verhaal van Sibbele Reekers er nog maar eens op naslaan.

Zoals gezegd, Sippie en Otty uit de zaak. Betekent dat dan het einde van meer dan een eeuw lang de combinatie Reekers = installatiewerk en andersom? Stopt hiermee de historie van Lytse Sibbele, Sibbele en Stieneke, Sippie en Otty...? Verdwijnt de naam Reekers dan helemaal uit de boeken? Nee lezers, wees gerust, de naam Reekers blijft bestaan maar wel met nieuwe mensen aan het roer bij Installatietechniek Reekers. En wie dat zijn, is een verhaal apart.

De nieuwe generatie "Reekers"

"Per 1 juni 2010 hebben Koos en Corrie van Strien na drie generaties Reekers de zaak overgenomen". Dit stond 15 oktober 2010 in de Woonbijlage van de Balkster Courant.

Voor sommigen nieuws, voor velen vanzelfsprekend.

Koos, zoon van Kees en Feddy van Strien wordt in 1972 in Sloten geboren. Na De Speelkamer en De Klinkert gaat Koos naar de Chr. Mavo in Balk. In 1986 verhuist de familie Van Strien naar Balk. Na de mavo gaat Koos naar de MTS in Sneek, waar hij de opleiding 'elektro' volgt. Na MTS is er dan vier jaar avondstudie in Leeuwarden, het zgn. KMBO-

elektro. Na al deze opleidingen heeft Koos de mazzel/pech dat hij tot de laatste lichte dienstplichtigen van Nederland behoort, die nog daadwerkelijk in dienst moeten. En ook nu blijkt weer hoe goed Defensie de zaken voor elkaar heeft: Koos, één brok elektro techniek, komt bij de luchtmacht als.... wapentechnicus.

Koos en Corrie voor hun bedrijf in Balk

Tijdens de MTS-opleiding loopt Koos stage bij Sippie en Ottie Reekers, een installatiebedrijf dat dan nog in Sloten in de Dubbelstraat is gevestigd. De samenwerking tussen Sippie en Koos bevalt van beide kanten heel goed. Zo goed zelfs, dat Koos per 1 januari 1995 in dienst treedt bij Reekers, als elektromonteur. Bijna gaat dit niet door; als Koos tegen het einde van zijn carrière bij de luchtmacht bij Reekers informeert naar de werkzaamheden en een mogelijke baan, blijkt het helemaal niet druk te zijn. Bij de luchtmacht is er wel een mogelijkheid om voor vier

jaar bij te tekenen. Koos denkt er wel over na, maar als de werkzaamheden bij Reekers dan weer aantrekken, kiest hij dan toch voor het 'familiebedrijf' Reekers, zoals hij zelf omschrijft.

In 1998 verhuist Reekers van de Dubbelstraat in Sloten naar bedrijventerrein Eigen Haard in Balk. Het bedrijf groeit in Sloten uit zijn jasje, er is geen ruimte meer.

Zoals eerder in dit verhaal al gezegd; Koos en Corrie van Strien nemen Reekers over. De 'familie' Van Strien bestaat nu uit Koos, Corrie en de drie zoons Wytse Jelle, Jouke en Jurjen. Corrie, van oorsprong werkzaam als psychiatisch verpleegkundige bij de GGZ, gaat bij Reekers de administratie doen. Dat Koos de zaak van Sippie zou overnemen, was voor de collega's al een uitgemaakte zaak. Werkzaamheden, welke Sippie eerst alleen deed, werden langzamerhand al door Koos gedaan. Dat ging bijna vanzelfsprekend. Diverse keren werd dan ook gevraagd door collega's wanneer de overname nu echt zou plaats vinden. Een opmerking van Sippie op zijn 55^e verjaardag dat hij op zijn 60^e wel zou willen stoppen, was de eerste aanzet. In 2008 werd echt begonnen met de overname. De collega's hebben er totaal geen moeite mee, dat Koos van werknemer en collega nu ineens werkgever is. (dat is toch vanzelfsprekend, geen nieuws, etc.)

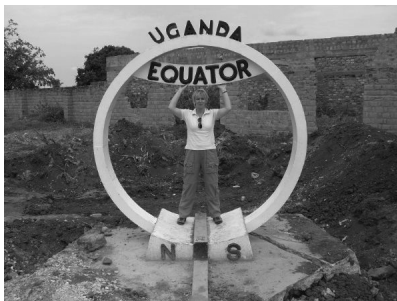
Volgens Koos is er in die paar jaar sinds MTS en avondschool al veel veranderd in de installatietechniek. Door nieuwe eisen van overheid voor het verlenen van een bouwvergunning wordt er steeds meer aandacht besteed aan het milieu, het toepassen van zonnepanelen en warmte terugwininstallaties. De standaard cv (een gesloten systeem met verwarmingsketel) wordt steeds meer vervangen door een systeem met een warmtepomp, waarbij de hogere temperatuur van het grondwater of de buitenlucht zorgt voor verwarming of tapwater in keuken en badkamer.

De "leukste" klussen zijn volgens Koos de grotere projecten, waar je met architect en opdrachtgever van begin tot eind bij ontwikkeling en bouw betrokken bent. Hierbij is regelmatig overleg vereist. Bijkomend voordeel van dit overleg is dat het misverstanden of fouten kan voorkomen die, op een later tijdstip ontdekt, voor veel meer moeite en onkosten zouden kunnen zorgen. De opdrachtgever is op deze manier ook nog meer bij de bouw betrokken. Als bij oplevering de opdrachtgever dan tevreden blijkt te zijn, is het doel van Koos en Corrie bereikt

Er is bewust voor gekozen om de naam "Reekers" voor de zaak te blijven houden. Deze is al drie generaties bekend in Zuidwest Friesland en een deel van de Noordoostpolder en als het aan Koos en Corrie ligt mag dat nog wel drie generaties duren.

AB

OEGANDA

Recent reisde onze stadsgenote Anke de Groot af naar Oeganda om daar samen met haar collega's de handen uit de mouwen te steken op de Jjaja Bbanga Primary School te Ngoma. Na Roemenië (2003) en Namibië (2007) was ook dit project in het kader van Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen wederom een groot succes. In een week tijd werden oa. een keuken met eetzaal en een biovergister

gebouwd en een zonnepaneel geplaatst. Een uitgebreid verslag van deze reis leest u in de volgende Stadsomroeper.

1948

Bij afbraak van de kazerne werd in een cel op de muur een gedicht gevonden van Rudulf Visser.

Hij, die de goede weg wel weet maar hem niet gewandeld, hij zal met dubbele slagen geslagen worden.

Bron: Wiebren Bijlsma-Tjerkgaast. (Uit archief H. Spoelstra)

JAARCIJFERS 2010

Ook dit jaar zorgde het team van de kerkrondleiding er voor dat de deuren van onze prachtige historische kerk weer wijd open stonden om de vele belangstellende toeristen te verwelkomen. Het seizoen begon op 30 april en duurde tot en met 23 september. Een hele klus, maar uitstekend geklaard door een hechte groep gidsen die enthousiast dit werk doen. Het is ook leuk werk om bezoekers te mogen wijzen op de mooie details van onze kerk en iets van de oude historie te kunnen vertellen. Ons bezoekersboek getuigt van de vele goede en waarderende reacties die we mogen ontvangen en de indruk die hun bezoek heeft achtergelaten. Men stelt het erg op prijs dat de kerk open is en vooral het feit dat er een mogelijkheid is om een kaarsje aan te steken wordt erg gewaardeerd. Er werd ook veel gebruik gemaakt van het voorbedenboek wat dit jaar voor het eerst aangeboden werd. Dit voorziet duidelijk in een

ZWEM- EN SURFGELEGENHEID "DE BAAIER"

Afgelopen zomer hebben we een aantal prachtige dagen aan het strand kunnen vertoeven. Tot 's avonds laat waren er vaak nog zwemmers aanwezig. Op een zomerse dag bezoeken wel meer dan honderd mensen het strand.

Met hulp van onze beheerster Klaske Booy die zorgt dat het afval wordt opgeruimd en de toiletten worden schoongemaakt, kunnen we met recht zeggen dat we een prachtige strandlocatie hebben. Op die momenten besef je dat het uniek is om een dergelijk strand vlakbij de stad Sloten te hebben. Dit najaar wordt er door het Wetterskip aanpassingen bij het strand aangebracht, i.v.m. dijkverhoging. Daarbij zal ook extra zand op het strand zal worden aangebracht.

Op zaterdag 4 oktober hebben we het strand winterklaar gemaakt. De boeien zijn uit het water gehaald, schoongemaakt en liggen vast klaar voor de volgende zomer.

Het is beslist de moeite waard om de Zwem en surfgelegenheid aan de Jerden eens te bezoeken.

Siepie Aukes

KORENMOLEN DE KAAI

Het toeristenseizoen van korenmolen De Kaai in Sloten ligt inmiddels alweer ruim drie maanden achter ons. Terugkijkend lag het aantal bezoekers lager dan de voorgaande jaren. Zo werden onder meer de geschutsdemonstraties op het molenerf minder bezocht en ook de molen zelf werd helaas minder vaak bezocht.

Toch was er dit jaar wat bezoekers betreft nog een 'goedmakertje'. Zo kon er ondanks dat er niets speciaals georganiseerd was op Nationale molen- en gemalendag in mei, toch een groot aantal bezoekers verwelkomd worden. Ook de tijdens de Friese molendag was de aanloop goed te noemen. Tijdens deze dag was er wel het één en ander aan activiteiten georganiseerd. Zo was er ondermeer een dorsmachine op het molenerf te vinden. Het gedorste graan werd daarna meteen gemalen.

Verder is dit jaar voor de vrijwilligers van de molen een druk jaar geweest. De molen heeft groot onderhoud ondergaan. Zo werd in april de omloop van de molen vervangen. Deze werkzaamheden werden uitgevoerd door het plaatselijke molenonderhoudsbedrijf Dijkstra. Nu, drie maanden later, is de molen door de vrijwilligers voorzien van een nieuwe laag teer en staat er weer schitterend bij.

Mats Faber, Korenmolen De Kaai

MUSEUMNIEUWS.

Het afgelopen seizoen is er in het museum weer heel wat reuring geweest. Op de tentoonstelling over de Van Harinxma's thoe Slooten zijn veel mensen afgekomen die enthousiaste reacties in het gastenboek hebben achtergelaten. Een aantal daarvan is afkomstig van Van Harinxma's thoe Slooten, die vanuit alle hoeken van het land speciaal naar ons museum zijn gekomen. Augustus was met 850 bezoekers de topmaand. In totaal mocht het museum ruim 6000 bezoekers verwelkomen. Zo'n 4000 daarvan bezochten daadwerkelijk het museum, de overige wisten voor toeristische informatie de balie en de winkel te vinden.

De luistertochten hebben dit jaar voor het eerst goed gefunctioneerd dankzij de inzet van bestuur, medewerkers en vrijwilligers. Omdat restaurant 'De Zeven Wouden' nu ook uitgiftepunt is, kan van daaruit de stadswandeling de hele winter (als het museum dus dicht is) toch worden gemaakt. Zo bieden we ook de wintergasten mogelijkheden. De arrangementen waren dit seizoen ook erg succesvol. Daarover is in de vorige Stadsomroeper al het één en ander geschreven.

Tijd voor een vooruitblik naar het volgende seizoen. Vanaf april 2011, als het museum weer opengaat, zal daar de tentoonstelling zijn te zien met werken van Gert de Winter, woonachtig aan It Far. Zijn werk is heel toegankelijk. Kenmerkend is de humor ervan. Meer nieuws hierover volgt in de volgende Stadsomroeper.

Een bezoek aan deze tentoonstelling is ook het uitgangspunt voor een nieuw cultureel-culinair arrangement dat het museum momenteel in samenwerking met de Mallemok aan het opzetten is. Over de precieze invulling daarvan denken we nog na. We willen proberen om er ook een architectuurwandeling in op te nemen onder leiding van een 'publiekstrekker' als Peter Karstkarel. Uiteraard blijft ook volgend jaar het wekelijkse donderdagarrangement met stadsomroeper Pieter Haringsma gehandhaafd. Hebt u komend jaar iets te vieren, overweeg dan eens om zo 'n arrangement te boeken. (Dat kan ook buiten het seizoen!) Actuele informatie is altijd te vinden op www.museumsloten.nl

Margriet Agricola

*Het bestuur van Plaatselijk belang wenst
eenieder prettige kerstdagen
en een
voorspoedig en gezond nieuwjaar!*

N.C.V.B PASSAGE AFD. SLOTEN-TJERKGAAST

'Op 28 april 2009 vierde de christelijke maatschappelijke vrouwenorganisatie Passage afd. Sloten-Tjerkgaast het feit dat hun voorgangsters in 1949 een afdeling oprichten van de Nederlandse Christen Vrouwen Bond. Dit 60-jarig jubileum werd gevierd in de plaats Wijckel, waar destijds ook de oprichtingsvergadering plaats vond', zo begon vorig jaar het verslag van de jubileumbijeenkomst.

Nu anderhalf jaar later moeten we helaas constateren dat er op 17 december 2010 een einde komt aan het bestaan van deze afdeling. Het ledenaantal loopt sterk terug door verhuizingen e.d. Bestuursfuncties kunnen niet meer worden ingevuld. Daarom is er gezamenlijk gekozen voor stopzetting. Samen kunnen we als vrouwenorganisatie terug zien op 61 bijzondere jaren, waarin lief en leed gedeeld werd. Interessante lezingen houden op het gebied van kerk en maatschappij was destijds de doelstelling. Dankzij vele (oud)leden, maar vooral de dames Akkerman, Folkertsma, Haga, Risselada, Roffel en Winia, die allen meer dan 50 jaar lid waren, is deze doelstelling verwezenlijkt in Sloten en Tjerkgaast. Op 17 december 2010 zal er door het bestuur voor de laatste maal een kerstviering georganiseerd worden in "De Poarte".

En daarna gaat de denkbeeldige deur op slot.....

KLW

www.destadsomroeper.nl

Ja, wij hebben een website.
Een uniek gegeven: een stadskrantje met een website.
En deze site is altijd "up-to-date",
daar zorgt Pieter Albada voor.

Op deze site kunt u o.a. zien of u nog kopij kunt inleveren.
Met een "stoplicht" wordt de datum bewaakt.
Ook kunt u er historisch materiaal vinden.
Komt u geregeld eens kijken op www.destadsomroeper.nl
En bent u nog niet abonnee van de Stadsomroeper,
dan kunt u zich via de site aanmelden.

HISTORISCHE VERLICHTING SLOTEN

Sinds de oprichting van de Stichting Vrienden van Sloten, 40 jaar geleden, wordt er al gesproken over een uniforme verlichting in de stad Sloten. Uitgangspunt is om tot een historisch verantwoorde, uniforme verlichting te komen. Op dit moment is het westelijk deel van de historische kern van Sloten al fraai ingericht met "historisch verantwoorde" lichtmasten, maar het

oostelijk deel van de stad kent nog een mengelmoes van muurverlichting en standaard aluminium masten met asbest voet en verschillende armaturen. Inmiddels is er een overeenkomst met de gemeente Gaasterlân Sleat, de provincie Fryslân en de Stichting Vrienden van Sloten om het verlichtingsplan nu volledig af te ronden. Mede dankzij een bijdrage van € 5.000,- van Sloten BV aan de Stichting Vrienden van Sloten kan het project uitgevoerd worden.

Het project omvat het verwijderen van 2 muurarmaturen en 9 aluminium lichtmasten. Daarvoor komen in de plaats 16 "historisch verantwoorde" masten. Deze masten zorgen enerzijds voor een passender aanzicht, maar anderzijds ook voor een betere spreiding van het licht. De verlichting wordt uitgevoerd in een uniforme sfeer verlichting, overeenkomstig de reeds in eerste fase geplaatste monumentale verlichting.

De Stichting Vrienden van Sloten wil met de voltooiing van dit totale verlichtingsplan glans geven aan haar veertigjarige jubileum.

De gemeente hoopt in het voorjaar van 2011 dit project te kunnen uitvoeren.

De Stichting Vrienden van Sloten.

VERLOREN

Tijdens de gymles (rond september) in de sporthal in Sloten heb ik mijn horloge en bedelarmband afgedaan. Daarna ben ik het vergeten en nu is die zoek geraakt. Wie heeft het gevonden? Het horloge is roze met zilverkleur en de armband is met bedels van o.a. poes, hartje met slot, varkentje, groene steen en een hoge hak schoen. Heeft iemand dit gevonden? Ik heb het heel graag weer terug.

Groetjes Jolanda Samplonius - Wijckel 0514-603408

WILLEM HARINGSMA 60 JIER!

Tongersdei 14 oktober II.
waard âld-ynwenner fan Sleat
Willem Haringsma 60 jier! Hy
fierde dit heuchlike feit mei
famylje, freonen en
meibewenners yn Kollum wêrt
hy sûnt maaie 2010 wennet.

Willem, ek noch fan de
redaksje; Fan herte
lokwinske!

Hjirûnder Willem syn nije adres:

W. Haringsma
van Bootsmalaan 2
9291 HJ KOLLUM

Bezoekerscentrum Mar en Klif, afd. Gaasterland Promotion heeft op dit moment intern nog geen evaluatie gehad over 2010, maar we mogen gerust stellen dat het bijzonder druk aan de balie geweest is. We denken dat het o.a. te maken heeft gehad met de crisis en dat velen in eigen land op vakantie zijn gegaan. En daar heeft ons gebied duidelijk een graantje van mee gepikt.

Vaak hoorde je van: "Wat is dit een mooi gebied, we waren hier nog nooit eerder geweest. Maar we komen zeker terug!"

In het gastenboek konden we lezen, dat de bezoekers de expositie over de 2e Wereld Oorlog zeer interessant vonden. Velen kwamen een kijkje nemen of boden zelfs nog materiaal aan, wat ze nog boven op zolder hadden liggen. Tijdens de herfstvakantie was de Gaasterlandse Natuurweek één groot succes. Bijna alle activiteiten waren vol geboekt, sommigen moesten zelfs opgesplitst worden in meerdere groepen zoals bv. de gezins-speurtocht bij It Zwin nabij Elahuizen. Een nieuw element was dit jaar, de meespeelvoorstellingen voor **kleuters**.

N.a.v. de "Workshop natuurfotografie" tijdens deze natuurweek zal er deze winter, in Mar en Klif, een kleine expositie gehouden worden van de mooiste foto's, die de cursisten deze middag gemaakt hebben.

Ook is er een expositie te zien over het Nationaal Landschap Zuidwest Fryslân en wordt de film "Grutsk" over dit landschap vertoond.

Vanaf 1 november jl. tot 1 april 2011 zijn de agentschappen in Balk en Sloten gesloten, maar bezoekerscentrum Mar en Klif blijft het gehele winterseizoen, **iedere zaterdag** en tijdens **de kerst- en voorjaarsvakantie, iedere dag** geopend van 11.00-16.00 uur, met uitzondering van de feestdagen.

Daarbuiten is het bezoekerscentrum telefonisch en via email bereikbaar. Bestuur en personeel hopen dat zij weer vele wintergasten mogen verwelkomen, want naast uitgebreide toeristische informatie wordt er op een duidelijke en kindvriendelijke manier ook een prachtige indruk gegeven van het landschap, de natuur en cultuurhistorie van Zuidwest Fryslân.

We nodigen u/jullie hierbij graag uit om eens langs te komen in ons All weather of Elk weer voorziening binnen onze eigen gemeente. De entree is gratis!

Klaartje Lubach,
medewerker Mar en Klif/Gaasterland promotion

Ons adres is:
De Brink 4,
8567 JD Oudemirdum.
www.marenklif.nl of www.gaasterlandpromotion.nl

OPBRENGST COLLECTES

In de periode september/oktober brachten collectes de onderstaande bedragen op.

KWF (Koningin Wilhelmina Fonds, kankerbestrijding)	€ 430,- .
Nierstichting	€ 478,35
Prinses Beatrixfonds (spierziekten)	€ 314,90
Brandwondenstichting	€ 236,07

Collectanten en gevers hartelijk bedankt voor uw inzet en uw bijdrage.

TOANIELFERIENING "DE TRILJENDE SKONKEN"

It giet wer oan! Wy binne yn septimber wer mei in soad nocht útein set mei toanielferiening 'De Triljende Skonken' út Tsjerkgaast. Nei twa jier fan ôfwêzigens, ha wy fûn, dat wy de tried wer oppakke moasten. Wy studearje in prachtich (k)luchtich toanielstik yn. Mei it ynstudearjen fan toanielstikken ha wy mei-inoar in soad wille. We hoopje takommend jier, jimme wer in gesellige toanieljûn te besoargjen.

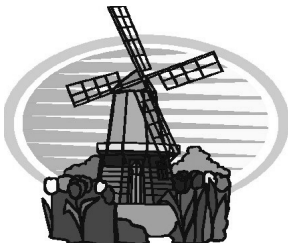
De foarstelling is op dit stuit steld op sneon 12 maart yn Doarpshûs "t Spântsjie" te Tsjerkgaast en foar 19 maart yn s.c.c. "De Poarte" te Sleat. Stjêrspilers as Henk de Glee, Ineke Bijl en Elly Melchers sille û.o. 'acte de présence' jaan. Jo meie dit bjusterbaarlik moaie barren net misse! Fansels sille wy tsjin dy tiid omtinken jaan oan de toanieljûn troch raambiljetten ensfh.

Oprop nije leden foar it toaniel.

Om ek ankommend jier, it winterskoft 2011-2012, wis te wêzen fan in toanieljûn, wolle wy hjirby graach in oprop dwaan foar nije leden. Eltsenien is wolkom, dochs mannen yn it bysûnder. Mocht it sa wêze dat toaniel dy/jo oansprekt, dan bisto/binne jo tige wolkom om op in jûn lâns te kommen om efkes te sjen en de sfear te priuwen. Wy oefenje dit jier op woansdei-te-jûn. De oefenjûn wikselte fan jier oant jier. It is ek wichtich te witten dat wy Frysk toaniel spylje. Nije leden moatte dan ek it Frysk net allinne lêze, mar ek prate kinne! Wy ha in moai ploechje. We ha in soad wille, dêr 't in snútslach en in grapke der allegearre by heart. Dat wolle wy graach sa hâlde. De ballotaazjekommisje sil him dan ek bûge oer de nije leden. Wy geane der fan út dat in soad minsken har opjaan sille en dat wy takommend jier wer in prachtich toanielstik opfiere kinnen. Nije leden kinne harren melde by of efkes skilje mei Ineke Bijl (0514-531600)

Oant sjen.

Om de in agenda te noteren

5 maart 2011

"Ik hou van Holland" avond
In de Mallemok te Sloten
Voor alle Slotenaren
Verdere informatie volgt
Stichting Feestcommissie

SINTERKLAAS-INTOCHT

Zaterdag 29 november jl. bracht Sinterklaas met Pieten, ondanks de vrieskou en stevige oostenwind, weer een bezoek aan Sloten. Het is ieder jaar een hele eer dat de Goedheiligman de moeite neemt om naar ons kleine stadje toe te komen.

Op de Lemsterpoort en bij het molenpark stonden de heiten, memmen, pake's, beppe's en vooral de kinderen om de sint te verwelkomen. Het muziekkorps 'Stêd Sleat' was zoals altijd ook paraat en toverden vrolijke sinterklaasdeuntjes uit hun koude instrumenten. Kortom een gezellige boel!

Sint en Piet op het rijtuig
Foto: Wytse Müller

Plotseling werd het feestgedruis verstoord door een grote rode brandweerauto, die met zwaailicht en sirene, de Heerenwal op kwam rijden. Wat was er aan de hand? Was er brand in de molen? Ik kon het niet goed zien maar volgens mij was het de 'Grapjaspiet' die de boel voor de gek hield. Er kwam namelijk geen water uit de brandweerslang maar schuim. Het leek wel sneeuw!

Na deze affaire, die gelukkig goed afliep, besteeg Sinterklaas een rijtuig, met Arend Breimer uit Wyckel als koetsier, voor een ronde door de stad. Voorop liep de showband van Bakhuizen met allemaal vrolijke pieten en de kinderen er huppelend er achteraan. Mocht je soms denken

dat het feest daarna afgelopen was, dan heb je het mis! Iedereen werd uitgenodigd om naar 'De Poarte' te komen om samen met de Sint en de Pieten nog even lekker door te feesten. Alle kinderen werden verwend met snoep, drinken en een cadeau!

Ik snap wel waarom de Sint altijd naar Sloten komt; er wonen alleen maar hele lieve kinderen, bovendien is er een zeer actieve feestcommissie die alles tot in de puntjes verzorgt, zo is er in Sloten altijd wel wat te beleven en daar houdt Sinterklaas wel van!!

C.L

FOAR ATSJE EN DE KURSISTEN FAN DE AFÛK.

Sinteklaas en syn Piten krije ienris yn de twa
wiken Fryske les
en dat foldocht harren poerbêst.
Prachtige Fryske wurden hearre hja fan Atsje,
mar, dat meie jo fan dizze juffer ek wol
ferwachtsje.

Sa leare wy wat in reauke is
en sizze wy fan "mantsje" dan ha wy it mis.

Nee, wy moatte sizze fan kuorke of koer,
ja it Hollânisme leit by ús noch wol op 'e loer.

Ek wiene wy dizze wike meïnoar nei de Fryske Omrop
mei yn it gebou gastfrou Anneke, foarop.

Wy seagen bygelyks Gurbe, Eric, Dieuwke en Durk Baron,
en Albert Jensma fan K-rûte rûnen wy samar tsjin 't liif op 'e gong.

Eltsenien fan ús groep hie it dêr bêst nei it sin,
eins hiene wy tiid te min.

Mar jûn is de Fryske les wer goed foar ús ûntwikkeling", seit de Afûk,
dus dêrom kom ik mei dit rymke út de hoek.

In kursist

BERICHT VAN SCHOONHEIDSSALON PAREL

L.S,

De schoonheidssalon Parel is tijdelijk gesloten. Na mijn val afgelopen zomer (schouder uit de kom) had ik gehoopt begin volgend jaar weer te kunnen werken. Omdat ik nog steeds pijn in mijn schouder heb, is er een aantal weken terug en MRI-scan gemaakt. Daaruit blijkt dat ik binnenkort geopereerd moet worden. Dit houdt in dat ik in ieder geval tot de zomer niet kan werken. De salon is dus tot nader bericht gesloten maar de crèmes en de make-up blijf ik graag leveren. Alle cadeaubonnen blijven gewoon geldig.

Een hartelijke groet,
Grytsje Schotanus
g.schotanus@planet.nl

REACTIES VAN LEZERS

Het onderstaande verhaal ontvingen we via de mail.

Beste redactie.

Op 16 april 1938 werd ik geboren in de stad Sloten, als zoon van Hielkje Smit (dochter van bakker Andries Smit) en Jan Hoekstra en wel in de Dubbelstraat nr 214, nu proeflokaal de Stadswaagh. Ik woonde daar tot juni 1945, toen wij naar de Lemmer verhuisden. De hele oorlog dus. En naarmate ik ouder word besproeien de herinneringen aan mijn prachtige kinderjaren in de stad Sloten mij als een kleurrijke fontein. Toen ik afgelopen zomer tijdens de sipelsneon in Sloten was, beloofde ik een verhaal te schrijven over de oologswinter 1944-1945 met ons evacueetje Truusje Boon. Helaas heb ik haar nog niet kunnen bereiken en dit verhaal houdt u tegoed. Na overleg stuur ik u een door mij geschreven kerstverhaal.

Wellicht hebt U daarvoor plaats in uw komende kerstnummer.

Met vriendelijke groeten, Rinze Hoekstra

KERSTVERHAAL

Het weer was druilend sneeuwerig. Mijn schoenen lieten zweterige plekken achter op het vochtige asfalt toen ik in de karig verlichte bus stapte. Ik twijfelde nog of ik wel de juiste bus had gevonden maar ja er stond er maar één en het kon dus niet anders dan de goede zijn. Trouwens de bestemming was toch onzeker.

"Laat U eens verrassen" had er in de advertentie gestaan en neem maar geen bagage mee.

IK LIET MIJN RESERVERING ZIEN AAN DE MAN ACHTER HET STUUR. Hij keek nauwelijks en gooide het kaartje achteloos in een afvalbakje dat al voor de helft gevuld was. De man zag er ongezond uit en ik meende een verwonding te zien aan zijn hand, die pijnlijk gekromd stond als door zware reuma getroffen.

Een zekere onrust overviel me. Was deze arme drommel wel in staat om de bus te besturen? Ik bekeek hem nog eens wat beter en zag de zweetdruppels op zijn voorhoofd maar ook een rand van bloederig gekorste wonden die zijn hoofd omrandden.

De deur was achter mij automatisch gesloten en vertwijfeld keek ik om me heen. Een groot aantal mensen bezetten de rode plastic stoelen die

in drie rijen waren opgesteld en allen apart stonden. Er heerste een gespannen stilte en iedereen leek naakt of waren het vleeskleurige maillots die de lichamen bedekten?

Opnieuw beschouwde ik de chauffeur die nu kort naar achteren knikte om mijn plaats te duiden. Hij stond op het punt van vertrekken en in de flauwe schemer ontwaarde ik zijn verminkte voeten die het gaspedaal moesten bedienen. Mijn God, deze man was zwaar invalide en zou toch nooit in staat zijn..... Met een schok kwam de bus in beweging en ik tuimelde verschrikt naar mijn zitplaats. Ik wilde mijn angst verbergen en tastte naar mijn pillen maar mijn kleding was verdwenen. Evenals de anderen was ik op mijzelf teruggeworpen. Achter mij hoorde ik duidelijk de zware ademhaling van mijn medereizigers die kennelijk net als ik door vrees en onrust bevangen waren. Het was nu buiten aardedonker en na korte tijd begon ik alle besef van plaats en tijd te verliezen. Alleen het geronk van de motor was hoorbaar en het lichte schokken van de bus bezorgde mij een sluimerig gevoel... alsof ik gewiegd werd.... De chauffeur was toch wel een vakman, weliswaar een invalide vakman, maar toch... het benauwde ademen achter mij verstomde en een serene rust vervulde de wagen.

Voor mij verscheen een schermplaat en de oplichtende letters vertelden, dat wij over enkele minuten langs het dorp *VERDERF* zouden rijden en dat wij onze veiligheidsriemen moesten vastmaken.

Meteen was ik weer klaarwakker en ik hoorde ook achter mij het klikken van de gespen. En dat was maar net op tijd. Er begon een afschuwelijke stank onze bus binnen te dringen en we werden heftig heen en weer geslingerd. Het leek of de bus zou kantelen. Eén van de ramen barstte in stukken en ik hoorde een doodscreet toen een passagier werd getroffen door een zeskantige steen. De chauffeur had zijn verminkte voet geheel naar beneden gedrukt en zijn verwonde handen schreeuwden van pijn terwijl ze aan het stuurwiel sleurden om ons uit deze hel te redden. Het zweet perste zich nu uit zijn hele lichaam en hij schreeuwde van angst "Eli Eli .." Ik zag nu voor mijn wijd open gesperde ogen de omtrekken van een zwart kruis dat de horizon bedekte

Pas toen we het dorp al lang achter ons hadden gelaten durfden we onze riemen los te maken. We bereikten het dorp *WONDERBAARLIJK* en daar stopte de chauffeur. Hij hing kort, volledig uitgeput over het stuur en richtte zich toen moeizaam op. Ik zag dat de pijn zijn gezicht had verwrongen. Zijn uitgemergelde lichaam was nu geheel zichtbaar. Toen hij naar de verwonde passagier liep, zag ik de diepe striemen die zijn rug griefden. Ik hoorde achter mij een zacht gemompel en toen ik eindelijk

omkeek, was de gewonde passagier genezen en zag ik de verwonderde gezichten van mijn medereizigers. Ook het raam was weer heel.

Buiten zag ik nu een grote boom die door honderden lichtjes werd verlicht en ook hoorde ik gezang. Iets met Ere zij God of zo.... Naast de boom stond een groot, verlicht bord met daarop het woord **VERTROUWEN**. Toen ik naar de top van de boom keek, wees een pijl naar de hemel. Tussen de sterren die nu duidelijk zichtbaar aan de hemel stonden, vormden zich de volgende woorden:

**GEWETEN- EERLIJKHEID- BETROUWBAARHEID- VRIENDSCHAP-
VERGEVING- DANKBAARHEID....**

Terwijl ik de woorden in me opnam, begon de spanning mijn lichaam langzaam te verlaten en een gevoel van geluk overviel mij.....

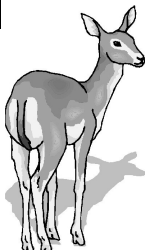
Ik zocht met mijn ogen de bestuurder om hem te bedanken maar zijn plaats was leeg. Ik stapte uit de bus en achter de rug van de nieuwe chauffeur die de reis voort zou zetten, zag ik nog hoger aan de hemel in kleurrijke hoofdletters die aan en uit flikkerden en bijna de hele hemel verlichtten, het ultieme woord **....LIEFDE**.

En het voelde alsof de gekruisigde handen de mijne beroerden.

R.H.

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjr en Hjoed, Pakes Sleattermer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen

ACTIVITEITEN “DE POARTE” 2011

ADEM EN ONTSPANNINGSTRAINING:

Op vrijdagmorgen tussen 10.30 en 11.30 u. Verzamelen vanaf 10.15 u. Start op **14-01-2011**. Aantal deelnemers minimaal 6 pers. en maximaal 10 pers. Gegeven door Anna Marca van Bruggen, fysio- en ontspanningstherapeut. Kosten €60,00 voor 6 lessen. Zelf meenemen naar de training twee badlakens. Opgave via de mail: amvanbruggen@hetnet.nl

Adem- en ontspanningstraining zijn bedoeld als kennismaking met eenvoudige oefeningen. Daardoor kun je leren wat voor jou ontspanning is en wat de invloed daarvan is op je dagelijks leven. De oefeningen zijn in verschillende uitgangshoudingen (liggend, zittend of staand). Daardoor kun je ze gemakkelijk gebruiken de hele dag door. Je hoeft geen klachten te hebben om deel te nemen. Het kan juist preventief werken. Daarnaast kun je ze ook doen door je bewust te worden van hoe je beweegt. Je kunt uitproberen hoe je het vindt om bewust te ontspannen.

Onbewust ontspannen doen we al regelmatig in de vorm van leuke dingen zoals sporten, wandelen enz. Bewust ontspannen zijn dingen om in diepere rust te komen. Ons lichaam heeft behoefte om tot rust te komen na actie en dit kan een manier zijn om te doen. Het zijn groepslessen met aandacht voor persoonlijke ervaringen maar het is geen therapie. Daarvoor kun je terecht in de praktijk voor fysio- en ontspanningstherapie aan de Meerweg 7 in Balk. Je kunt er meer over lezen op de website: [www. Fysiotherapiebalk.nl](http://www.Fysiotherapiebalk.nl) of via de site een mail te sturen met vragen.

PERFECT PILATES TRAINING

Op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 10.00 u. Inlopen. vanaf 8.45. Start op **14-01-2011**. Aantal deelnemers minimaal 6 pers. en maximaal 10 pers. Kosten voor 10 lessen €100,00. Gegeven door Anna Marca van Bruggen; Perfect Pilatesinstructor.

Opgave via mail: amvbruggen@hetnet.nl
Perfect Pilates is een manier om buik-, rug en rompspieren te versterken. Alle oefeningen zijn op de mat, in rug-, zij- en buikligging. Het is een oefenconcept om preventief spieren te versterken die we de hele dag door gebruiken. De oefeningen gaan niet snel maar zijn wel intensief. Je kunt ze op rustige muziek doen. Joseph Pilates heeft lang geleden heel veel oefeningen voor dancers bedacht om de romp te versterken. Uiteindelijk zijn de oefeningen met modernere inzichten geperfectioneerd naar een goed opgebouwd oefenschema.

Als het je wat lijkt, schrijf je dan in en probeer het 10 keer. De eerste twee keer is het even wennen aan de nieuwe oefeningen maar daarna kun je al heel snel veel verschillende oefeningen meedoen.

CHUTNEY EN JAM MAKEN MET PIM HOEKSTRA

Op donderdag **20 januari 2011** om 14.00 en om 20.00 uur.

Pim is bij ons allen o.a. bekend om haar heerlijke jams en chutneys. Nu gaat ze aan kleine groepjes leren, hoe het zelf te maken en krijgen we diverse jam, chutney en alle recepten mee naar huis.

Ook heeft Pim wat lekkers gemaakt bij de koffie wat we dan ook gaan proeven

Een echte "lekkerbekken middag en avond" voor slechts € 17,50 p.p.

Opgave kan telefonisch via Pim Hoekstra: 0514-531547 of via

depoarte@gmail.nl vóór 3 januari 2011

ITALIAANS KOKEN MET WIETSKES BORGER EN TINY ALTING

(een vervolg op het succes van de tapas avonden)

Dinsdag **15 februari** 2011 om 19.00 uur

Bloem, eieren, verse ingrediënten en een pastamachine

Deze avond wordt door de cursisten het verse pastadeeg gemaakt voor ravioli en tagliatelle/spaghetti. Tevens zal er de klassieke ragout en een heerlijke raviolinvulling bereid worden. Torta di carote, als nagerecht, wordt verzorgd door Wietske Borger en Tiny Alting. En er zal uitgelegd worden hoe dat zelf te maken is. Het is wenselijk om van te voren niet te eten omdat de klaargemaakte lekkernijen ook zelf worden opgegeten. Om ongeveer 20.30 u. gaan we aan tafel.

De kosten bedragen €22,50 incl. een glas wijn aan tafel.

Opgave bij depoarte@gmail.nl, bij Tiny Alting tel: 0514-531393 of bij

Wietske Borger info@tsiishuswytske.nl. Opgave vóór 7 februari 2011

"DE TRILJENDE SKONKEN"

Zaterdag 19 maart 2011 (tijd wordt later via aanplakbiljet bekend gemaakt) zal het plaatselijke toneelgezelschap uit Tjerkgaast/Sloten gaan zorgen voor een ouderwets gezellige avond. Dit mag u niet missen!!

Entree is slechts €3,00

PLAYBACKSHOW BASISCHOOLKINDEREN

Voor de basisschoolkinderen zal er in het voorjaar 2011 een heuse playbackshow worden georganiseerd. De kinderen mogen iedereen uitnodigen om hen te bewonderen deze middag. Er is een vakjury aanwezig en er zijn mooie bekerprijzen te winnen. Nadere info volgt.

DÛNSJE MEI DIJ

Ik dûnsje mei dij oer in reinbôge hinne,
nei in himel fol lyryske leafdesmuzyk.
Dêr sille wij efkes in loftkastiel bouwe,
mei keamers dy't flûsterje oer romantyk.

Ik dûnsje mei dij oer wyt koppige weagen;
allebeide omklaaid troch in tekken fan skom.
Dolfinen dy springe ferheard om ús hinne
en de potfiskten spuitsje mei gâns lûd
gebrom.

Ik dûnsje mei dij oer in einleaze steppe;
wylde mustangs en bisons dy stoarje ús nei.
Lang om let fine wij yn 'e jûntiid in blokhut
en dêr rêste we út nei in bannige dei.

Ik dûnsje mei dy somtiids nachts yn myn
dreamen;
dy bisteane meastal út in brok fantasij.
De jierren fan foxtrot, valeta en tango
wiene wynliken moai, mar se gyngen foarbij.

JAN FOLMER

Kerst enzo..

Zaterdag
18 december
16.30
in de
Grutte Tsjerke in
Sloten

Roelof
Speelman's
Poppen theater

Kom allemaal en neem
je vriendjes en vriendinnetjes mee!!!!!!!
collecte bij de uitgang voor het jeugdwerk